

VÄGEN TILL EN RÄTTVIS OCH HÅLLBAR NY EKONOMI
David C. Korten

Föredrag vid Cognito, ABF Stockholm,
Arena Gruppen och Klimat Aktion
Stockholm, Sverige
den 28:e Januari 2010
översättning av Olov Fahlander

Det är roligt att vara här, i det som vi i USA anser vara det progressiva hjärtat i Europa. Det är verkligen uppmuntrande att träffa så många tankfulla och engagerade Européer som är djupt engagerade i detta arbete. Bland de Europeiska nationerna verkar Sverige vara i hög grad vid framkanten. Jag vet att en sådan observation kan vara problemfylld, eftersom vi vet hur mycket som återstår att göra.

Vi har samlats här ikväll eftersom vi vet att vår mänskliga ras är mitt uppe i en tänkbar slutgiltig ekonomisk, social och miljömässig kollaps som vi själva orsakat. Det är tur att den ekonomiska kollapsen kommer först, eftersom det fokuserar vår uppmärksamhet. Trots det handlar det bara om pengar, och är därför lättare att ordna till. Miljömässig kollaps är permanent. Vi människor möter nu den viktiga utmaningen att omskapa oss själva och våra institutioner. Framtiden för våra barn och många kommande generationer ligger i vågskålen. Mitt uppdrag här är att dela mina tankar om vad som krävs.

För två nätter sedan deltog jag i ett möte i Bryssel inom EU's program för Romklubben. Som många av er vet, gav Romklubben ut en historisk rapport 1972 som rörde "Tillväxtens gränser" som hade en styrande roll vad gäller lanseringen av miljörörelsen. I den studien spelade Romklubben en central roll genom att exponera en fatal brist i våra rådande ekonomiska modeller. Ekonomer ser till flödet av pengar, som är nakna siffror utan materiell substans, och de ser en värld av obegränsad ekonomisk tillväxt. Rapporten om tillväxtens gränser såg till verkliga resursflöden och visade att de ekonomiska modeller som favoriseras av ekonomer så småningom leder till utarmning av verkligt välstånd, till kollaps för Jordens vitala biologiska system och slutligen kollaps för ekonomin självt. Ekonomer förringade rapporten, men tyvärr är dess förutsägelser i huvudsak mitt i prick.

Den 15 januari 2010, utgav Romklubben ett tillkännagivande om klimatförändringen som innehöll denna insiktsfulla slutsats: "Vi kan inte hantera omfattningen, komplexiteten och dynamiken hos 2000-talet med 1900-talets verktyg. Vi är vid en brytpunkt i världshistorien där nya idéer, nya värden, nya strategier och nya institutionella åtgärder krävs. Vi har lärt oss att vi inte enbart kan lita till "magiken hos marknadskrafterna". Inte heller kan vi lita till tekniska lösningar för att rädda oss från oss själva. Vi vet att "business as usual" kommer att leda till förödelse. Vi måste hitta visionen, ledarskapet och kreativiteten för att samarbeta och utveckla konstruktiva lösningar som erbjuder en rimlig framtid för nuvarande och kommande generationer. Vi har förmågan - men vi måste hitta viljan.

De nuvarande policyförslagen för att handskas med miljökriser är riktade mot marknader och teknik. Men vi måste se bortom de smala tankemönster som gällde i 1900-talet ekonomi. Kanske är de stora hindren för att göra så, bristen på breda gemensamma visioner bland allmänheten inför de institutionella förändringar som blir nödvändiga då vi skall gå i riktning mot lämpliga mönster för resursfördelning i 2000-talets verklighet.

Den vision vi nu behöver är i huvudsak en ny vision för institutionerna. Detta är mitt ämne här ikväll. Vi kan och måste skapa ett nytt system för ekonomiska institutioner, som främjar starka familjer, omvårdande samhällen med rätt inriktning, och som erbjuder varje individ möjlighet till säker, kreativt och ett fullödigt liv. Jag finner det på ett djupt sätt signifikant att de förändringar vi nu måste genomföra för att säkerställa människans framtid, är samma förändringar som krävs för att skapa den värld som de flesta människor har drömt om i årtusenden. Det kräver ett kreativt, visionärt ledarskap som utgår från medborgarna, av det slag som ni här i detta rum besitter. Ju mer medvetna vi blir kring det resultat vi söker, ju mer effektiva kan vi bli i detta storslagna arbete.

Den nuvarande ekonomiska debatten formuleras ofta som ett val mellan en nyliberal fri marknadsekonomi och en ekonomi för välfärdsstaten. Självklart, har den "fria" marknad som nyliberala ideologer föredrar, ingen likhet med den lokala småstadsmarknad som föredrogs av Adam Smith. Nyliberaler föredrar en gemensam global marknad där gigantiska supernationella företag ges frihet att organisera planetens ekonomiska liv på vilket sätt de än önskar och att därigenom maximera sina kortsiktiga vinster och bonusar till sin ledning.

Här i Europa, hotas er mycket beundrade ekonomiska modell för välfärdsstaten, av en process med politisk och ekonomisk integration som flyttar makten över beslutsfattandet och den beslutande makten, till en nivå som ligger ännu längre från människor och samhälle. Ju mer avlägsen denna beslutsmakt blir, desto lättare kan den manipuleras av professionella lobbyister, som avlönas av multinationella företag.

Detta medför en allvalig risk att bli ännu mer som USA, där nyliberaler har skapat en gemensam välfärdsstat i vilken företag betalar få eller inga skatter, medan resten av oss betalar höga skatter som ersättning för gemensamma förmåner och tjänster. Det klassiska argumentet om huruvida vi bör föredra att styras av en stor regering eller av stora företag innebär ett felaktigt val.

Den verkliga frågan som gäller regeringens maktbefogenheter kan användas för att tjäna intressena hos multinationella företag eller det levande intresset hos människor och natur. Om vi anser att det egentliga intresset hos ekonomin är att bygga och stödja en välmående styrande klass som befriats från lasten att utföra meningsfullt arbete, då fungerar värderingarna och institutionerna hos den nuvarande företags-dominerade, tillväxtdrivande, globala ekonomin av de nyliberala ideologierna bra.

Om vi däremot anser att det rätta syftet hos ekonomin är att bygga och stödja livskraftiga demokratiska samhällen, som tillgodoser behoven hos alla individer i uthållig balans med naturen, då behövs ekonomiska institutioner som utformas för att optimera vällevnad snarare än tillväxt och som istället lägger kontroll över sociala och miljömässiga beslut i händerna på människor med utgångspunkt i starka, omvårdande samhällen.

Mitt perspektiv om skillnaden mellan ekonomier, som (å ena sidan) utformas för att ge pengar till rika människor och ekonomier, och (å andra sidan) bygga rättvist delade, hållbart välstånd för samhället, har formats delvis av min erfarenhet för många år sedan som en student vid handelshögskolan. Våra lärare påminde oss ständigt om att om något går på tok i de organisationer vi sköter, ska vi alltid "se uppåt" för att identifiera orsaken till ett misstag i företagets regler och förhållanden kring rapporteringen. De kallade det för att se "den stora bilden". Det är en enkel, men djupsinnig tanke. Såvida man inte identifierar och korrigerar källan till misstaget, kommer symptomet att fortsätta att uppträda.

Istället för att hålla fast vid karriären inom företagsförvaltning, i vilket jag utbildat mig, tjänade jag ca 30 år som medlem i förvaltningen av USA's utlandshjälp. I 21 år, höll jag till utanför USA i Etiopien, Nicaragua, Filippinerna, och Indonesien och sysslade med att genomföra den västerländska utvecklingsmodellen. Allt medan tiden gick, blev jag allt mer skräckslagen av tecknen på att livet för huvuddelen av människor i dessa och andra så kallade "utvecklingsländer", höll på att bli allt mer desperat, det sociala nätet kring familj och samhälle höll på att lösas upp, och att miljömässig förödelse bredde ut sig.

Slutligen, tittade jag "uppåt" och upptäckte till min fasa, att förödelserna var en konsekvens av nyliberala ekonomiska riktlinjer som aggressivt förordades av USA som ökade makten och vinsten hos globala företag och finansärer på bekostnad av människor och natur.

Jag förstod till sist att samma dynamik utspelade sig, inte bara i de länder jag åkt utomlands för att tjäna, utan lika mycket i de industriella länder som dessa länder försökte efterlikna.

När jag såg uppåt ytterligare, insåg jag omfattningen i systemfelet som har sin grund i de institutioner som vi människor gett makten att skapa och fördela pengar, institutioner i vilka vi har dålig insyn, och som knappast alls diskuteras utanför högt specialiserade kretsar.

När Pengar Styr

Modern användning av pengar, är kanske det mest mystiska bland mänskliga uppfinningar. Det är inget annat än ett tal, med ingen egen substans eller egenvärde. Trots det avgör pengar i nutida samhällen vår tillgång till i stort sett allt som är viktigt i våra liv. Besluten hos dem som kontrollerar tillskapandet och fördelningen av pengar avgör ödet hos nationer och formar framgång eller katastrof i det ekonomiska livet. De avgör vem bland jordens befolkning som har mat, bostad, utbildning och hälsovård, och vem som inte har det. Allt är bara siffror och bokföring, men systemet som genererar och fördelar dessa speciella tal är det mest effektiva och odemokratiska bland tyrannier, eftersom dess inre funktion till stor del är osynlig och därför svår för människor att utmana.

Vi brukar uttrycka en ilska gentemot de finansmän som missbrukar den makt som systemet ger dem, men vi tar i allmänhet systemet självt som givet. Penningsystemet motsätter sig till stor del förståelse, eftersom det är grundat i illusioner, som börjar med illusionen att pengar i sig, är välstånd och att människor som tjänar pengar därigenom skapar välstånd. Ekonomen John Kenneth Galbraith noterade en gång framgångsrikt att den process genom vilken pengar skapas, är "så enkel att den stöter bort sinnet".

När du lyfter ett lån från banken, öppnar banken ett konto i ditt namn, och skriver in beloppet på lånet i sin liggare. Det blir ett krav på bankens konto, som motsvarar en tillgång genom ditt löfte att återbetala med ränta. Två enkla bokföringsposter, och pengar uppstår ur ingenting! Detta enkla faktum gör bankverksamhet till en mycket vinstrik bransch och är nyckeln för den globala finansens institutioner till en förmåga att behärska världen.

Mayer Amschel Rothschild, grundare till Rothschild's bank-dynasti, sa en gång de berömda orden: "Låt mig hantera och styra pengarna i en nation, och jag bryr mig inte om dess lagar". Pengar som skapas ur ingenting och som inte relateras till skapandet av något med motsvarande värde, är illusions-välstånd. I USA har Wall Street byggt upp en hel industri som är avsedd att skapa illusionsvälstånd. De kallar det finansiella uppfinningar. Det är en form av stöld och skall behandlas som sådant.

Verkligt välstånd

Verkligt välstånd har verkligt inneboende värde: land, arbete, mat och kunskap är alla exempel på detta. Det mest värdefulla av alla former för välstånd är de som inte har något pris: kärlek, ett lyckligt barn, ett jobb som ger en känsla av egenvärde och att kunna bidra, medlemskap i ett starkt omvårdande samhälle, en frisk livfull naturlig omgivning, fred. Inget av detta har någon plats i företagens balansräkningar eller i våra beräkningar av BNP.

Ur samhällets synvinkel, behandlas pengar på rätt sätt som ett medel, inte ett ändamål. Istället för att styra pengar till finansiell spekulation och illusionsartister, som ser som sin uppgift att skapa illusions-välstånd för personlig vinning, måste vi skapa riktiga penningssystem som utformas till att styra pengar dit där de är mest effektiva i att koppla underutnyttjade resurser till otillfredsställda behov som förbättrar hälsan hos våra barn, familjer, samhällen, och naturliga miljöer. Sådana system kommer med naturlighet att vara starkt decentraliserade och bli öppet ansvariga gentemot lokalbefolkningen och deras samhällen.

Trots att jag ibland kallas för ekonom, så ser jag ekonomin genom linsen hos en systemdesigner för organisationer. Som professor vid Harvard Business School, tidigt på 70-talet, lärde jag ut hur man strukturerar mänskliga relationer i företag till att uppnå maximal vinst. Delvis handlar det om att få rätt motivation, men det handlar också om kultur, auktoritet, kommunikationsflöden, och en uppsjö andra bidragande ämnen som samverkar i skötseln.

Samma intellektuella verktyg kan användas för att utforma institutionella strukturer hos samhällen, antingen för att befästa makten hos den styrande eliten eller att dela på makten och underlätta kreativa, demokratisk självorganisation riktat åt att förbättra samhällets välstånd.

De institutionella strukturer som krävs för den värld vi önskar oss, är nästan spegelbildsmotsatsen till det vi har.

För att hjälpa oss att mer tydligt se, var vårt existerande ekonomiska system går fel, vill jag ta er med på en mental övning. Låt oss anta att vårt mål är att utforma ett ekonomiskt system med avsikt att maximera företaget vinst genom att maximera materiell konsumtion, för att därigenom skapa en kraftfull arvsföljd av härskare och reducera befolkningsmajoriteten till träl-dom, och göra demokratin meningslös för alla utom för de mycket rika. För att undvika publikt motstånd, måste vi kunna förklara till publiken i sådana termer att det döljer sitt verkliga ändamål, att övertyga den arbetande befolkningen att det är för deras eget bästa, och göra dem angelägna att uppnå sina mål i sitt eget slaveri.

Innan jag listar några av de saker vi behöver göra ska jag avslöja en hemlighet. Varje sak på listan som jag strax skall dela med mig av, finns redan på plats i USA. Jag överlåter till dig att känna efter vilka av dessa egenskaper som redan är etablerade i Europa eller står på den nyliberala agendan för framtida genomförande.

1. Tillämpa bruttonationalprodukt (BNP) och aktieprisindex som den primära indikatorn på ekonomisk förmåga. Ge sedan prioritet åt publika rekommendationer som ökar BNP och priser på gemensamma andelar.
2. Utforma monetära (penningmässiga) rättregler för att motverka löne-”inflation” så att produktionsvinster utslutande går till företagsägarna.
3. Beskatta kapitalvinster för ägarna med en lägre andel än för arbetarnas löner.

4. Skapa ett skuld-baserat penningssystem som säkerställer att en privat vinstdrivande bank erhåller ränta på varje slant som cirkulerar.
5. Ge monopol-kontroll över penningssystemet till ett fåtala mycket stora banker som handlar med marknader för andelar och överenskommelser, kring sina egna konton och som får vinster genom att finansiera spekulation, aktiebubblor, lånepyramider och företagsuppköp.
6. Organisera ekonomin under kontroll av globala mega-företag med intern ekonomi som är större än de flesta länder och sköts för att maximera finansiell avkastning åt ägarna.
7. Samla besparingar och pensionskonton hos arbetande befolkning till investeringspooler, ömsesidiga fonder eller pensionsavkastningar, som sköts av professionella portfölj-hanterare, som är inriktade och värderas på basis av kortsiktigt finansiellt resultat.
8. Använd publika media för att glamoriserar en livsstil med hög konsumtion som ett kulturellt ideal och bygg upp den individuella identiteten genom globala företags varumärken.
9. Odlar idén om att individens högsta skyldighet mot samhället är att maximera den personliga finansiella vinsten.
10. Gör universitets-studenter beroende av att låna för att finansiera sin utbildning så att de lämnar skolan med skulder som kan betalas av enbart genom att arbeta för stora företag.
11. Genomför ett penning-styrt valsystem som skapar ett beroende hos politiker med stöd av välmående finansiärer.
12. Istället för att beskatta de rika, finansiera gemensamma program genom att låna från de rika med ränta, och beskatta de fattiga för att betala åter lånen.
13. Låt pensionsinkomsten bero på avkastningen i individuella pensionsinvesterings-konton.
14. Använd den statliga makten för att genomdriva företagsmässigt monopol-ägande över information, kunskap och teknik.
15. Inför internationella överenskommelser som eliminerar ekonomiska gränser vilka hindrar företagens expansion, som sätter övre gränser på en social och miljömässig styrning, och som främjar utländskt ägande och importerade produkter framför lokalt ägande och lokalt producerade varor.

Resultatet är ett ekonomiskt system av inbördes låsande och förstärkande institutionella, kulturella och politiska element som:

1. Gör det viktigt att växa i konsumtion för att öka vinster, täcka räntebetalningar och upprätthålla full sysselsättning.
2. Säkerställa en ständig överföring av välstånd från de många till de få
3. Frånta alla utom de mycket rika en meningsfull politisk röst.

Detta system har gjort USA till världens ledare #1 när det gäller att kompensera bankmän och helge fond administratörer. Det har också gjort oss till #1 när det gäller utlandsskuld, militärutgifter, per capita emissioner av CO₂, andelen befolkning i fängelse, och sjukvårdskostnader utom kontroll. Vi är ledande bland industriella nationer vad gäller olikhet, arbetslöshet, hemlöshet, storkapitalpolitik, jobbutvandring och förlust av teknologisk kompetens. Detta är även Europas framtid om förespråkarna för nyliberal marknadsfundamentalism får styra tillvaron.

Låt oss i någon mån försöka mildra slutsatserna något, eftersom Europa generellt har klarat sig genom att ha marginella förändringar i lagstiftning, skattepolitik och tjänstesektor, men en riktig varaktig lösning kräver en omstrukturerig av våra ekonomiska institutioner så att den naturligt interna tendensen i våra ekonomiska system varit att stötta Ekologisk balans, Delat välstånd och en Levande demokrati.

Jag vill säga något om var och en av dessa tre avgörande systemvillkor.

Ekologisk Balans: Jag kallar detta rymdskepps-skötsel 101. Det helt avgörande mänskliga imperativet i vår tid är att återföra oss själva i balans med Jordens biosfär. Detta kräver en krympande global BNP, och som börjar med att de mest utsvävande nationerna behöver skapa ett ekonomiskt system på planetär nivå som efterliknar biosfärens struktur och beteende.

Lyssna noga för följande är nyckeln till detta. Jordens biosfär är uppdelad i oräkneliga självorganiserade lokala ekosystem, som var och en är lokalt rotade, lokalt självförsörjande och underbart anpassat till sin speciella plats på jorden, för att optimera sin användning av lokalt tillgängliga resurser till att tjäna livet på jorden. Våra mänskliga ekonomier måste organiseras att fungera på samma sätt överallt som delsystem till respektive lokala ekosystem. I samma utsträckning som varje lokal ekonomi är i balans med sitt lokala ekosystem, kommer biosfären själv då att bli i balans.

Delat välstånd: Då vi agerar för att minska den sammanlagda konsumtionen och återuppbygga lokala ekonomier som samarbetar med lokala ekosystem, behöver vi inse att Jordens frikostiga givmildhet är en delad födslorätt hos alla levande varelser och lära oss dela den rättvist till allas fördel. Det är det rätta vi måste göra och väsentlig för vår överlevnad. Det är också en nödvändig väg till att den mänskliga hälsan och lyckan.

Enligt en massiv mängd forskning kring folkhälsan, gäller att samhällen med delat välstånd är i motsvarande grad friskare, har starkare familjer och samhällen, mindre kriminalitet och våld och friskare naturliga miljöer, jämfört med mindre jämlika samhällen. Ojämlighet skapar psykisk och känslomässig stress, även för de högst upp, som hindrar delaktighet och ökar osäkerhet.

Samhällen som är mer jämlika tenderar också till att bli mer demokratiska och mer motståndskraftiga i inför kriser.

Levande Demokrati: betyder just det som sägs - en levande demokrati är en dagligt praktiserande av medborgerligt engagemang. Hos levande demokratier är allmän bestämmanderätt en sammanhängande del av väven i samhälleligt liv. Levande demokratier firar och understödjer mångfald inom ett ramverk av individuella rättigheter, samhällsansvar och ömsesidig tillit. Deras politiska och ekonomiska institutioner stöder lokalt beslutsfattande i ett ramverk av samarbete och ömsesidigt överenskomna regler. Delad makt, Delade resurser och Delat välstånd går hand i hand.

Ekologiska Balans, Delat välstånd och Levande demokrati utgör definierande egenskaper för de nya levande ekonomier som vi nu måste förverkliga. De definierande strukturella egenskaperna som vi måste skapa kommer att vara nära spegelmotsatser till de strukturer av makt och privilegier som de nuvarande ekonomierna stöder. När vi ersätter dessa misslyckade strukturer hamnar vi på kant med de mest kraftfulla och skamliga intressena på planeten.

Här är några av de avgörande elementen i vad som måste förverkligas:

1. Ersätt BNP och aktiepris index med indikatorer för välståndet hos människor, samhälle och natur som bas för att utvärdera ekonomisk beteende.
2. Organisera en ny ekonomi hela vägen från botten och uppåt kring lokalt ägda små och medelstora levande verksamheter som har sin grund i samhällets ekonomiska beslut, som hanterar vinst som ett medel snarare än ett ändamål och definierar sitt ändamål i termer av att svara mot samhälleliga behov.
3. Stöd allmänt deltagande i ägandet av produktionstillgångarna till att skapa ett samhälle där varje arbetare delar sina rättigheter och skyldigheter kring ägandet och där varje därtill kroppsligt arbetsförmögen person bidrar till samhället genom produktivt arbete.
4. Dela upp stora företag, inklusive banker, och strukturera om de användbara delarna till att bli samhällsägda företag.
5. Decentralisera och lokalisera det officiella penningssystemet och handha det som en publik resurs som primärt utgörs av lokalt rotade icke-profit eller publikt ägda samhällsbanker och kreditföreningar som tillhandahåller grundläggande finansiella tjänster och som finansierar lokalt produktiva investeringar. Återför kontinuerligt vinster till samhället.
6. Eliminera finansiell spekulation antingen genom lagmässiga förbud eller genom att införa konfiskerande skatter.
7. Kräv att företagens kostnader för reklam och lobbying betalas efter inkomstbeskattningen (dvs. av vinsten ö.a.).
8. Bygg resurser för lokal självhushållning i produktion och konsumtion av mat, energi, vatten och andra grundläggande förnödenheter.
9. Bygg produktions system med kretslopp som eliminerar avfall och behov av gruvbrytning av icke-förnybara resurser.
10. Hålla handel i balans, främja lokalt ägande och produktion, och förbjud användning av skatteparadis.
11. Dela gynnsam information, kunskap och teknologi, fritt.
12. Odlä en livsbefrämjande kultur med samarbete, materiell måttfullhet och tjänstebehov via media och utbildning.

Ett decentraliserat ekonomiskt system åstadkommer en naturlig länk mellan beslut och konsekvenser, så att det medför en självkorrigering dynamik som är inbyggd i systemet.

Detta minimerar behovet av externt påförda styrningar och service-avgifter vars uppgifter är att hindra ansvarslöst beteende.

En treparts strategi

En sådan dramatisk omvandling av ett institutionellt samhälle, som är så kraftfull och djupt genomsyrad av den ekonomiska maktens komplexitet, och som driver den nyliberala agendan, skulle vara otänkbar, om det inte vore för det faktum att millioner människor som du och jag redan är engagerade i att få det till stånd.

YES! Magazine, i vars styrelse jag medverkar, ägnas åt att berätta historier kring dessa initiativ. Du hittar dit via yesmagazine.org. Ju mer tydliga avsikter vi har kring det önskade slutresultatet och den förändringsstrategi med vilken vi genomför det, desto större är utsikterna för att lyckas.

Den begynnande förändringsstrategin, innehåller tre element:

1. Vi förändrar synsättet för vad som är önskvärd inom den allmänna kulturen. Det är en enkel, men sällan påpekad sanning. Varje omformande social rörelse börjar med ett samtal som utmanar den rådande kulturella synsättet, med en nytt synsätt som innehåller öppna, ej tidigare prövade möjligheter och ytterst åsidosätter det gamla synsättet genom media och utbildningens omfattning. Den civilrättsliga rörelsen förändrade kursriktningen beträffande ras. Miljörörelsen förändrade kursriktningen som gällde människans förhållande till naturen. Kvinnorörelsen förändrade kursriktningen beträffande kön. Vår nuvarande uppgift är att förändra den rådande kursriktningen som gäller synen på välstånd, avsikten med ekonomi och vår mänskliga natur.

2. Vi skapar en ny ekonomisk verklighet från grundnivån liksom miljontals människor över hela världen arbetar för att återskapa sina lokala ekonomier och samhällen. De stöder lokalt ägda verksamheter på individnivå eller som familjegårdar, och utvecklar finansiella institutioner, återtår åker och skogslandskap, förändrar markanvändningsmetoder, som koncentrerar befolkningen i täta samhällen som reducerar bilberoende, återanpassa byggnader för energibesparing, och på andra sätt arbeta emot lokal självförsörjning av mat, energi och andra grundläggande förnödenheter. Det är detta arbete som exempelvis Transition Town-rörelsen utför. I USA, deltar jag i styrelsen för "Business Alliance for Local Living Economies (BALLE)" som finns på www.livingeconomies.org.

3. Vi ändrar på spelreglerna: Den nuvarande lagen och rättskipningen favoriserar huvudsakligen den själv-tjänande och djupt destruktiva företagsledda globala ekonomin. Å andra sidan finns många grupper som mobiliserar regler och tillvägagångssätt till stöd för de människor som går samman för att återskapa lokala ekonomier och Kooperationer och de omsorgsrelationer som är grunden för mänsklig säkerhet, lycka och välmående. Att ändra dessa regler är ett centralt fokus för den här konferensen.

Vi människor är nu engagerade i ett monumentalt arbete med att återskapa våra samhällen och oss själva. Du och jag har privilegiet av att leva med kreativa möjligheter i det mest spännande ögonblicket som hela mänskligheten upplevt. Vi har makten att vända den här världen tvärt om, för vår egen och våra barns skull i kommande generationer. Det är oss vi har väntat på. Tack för mig!

David Korten är författare till Agenda för en ny Ekonomi: Från illusoriskt välstånd till verkligt välstånd, Den stora vändpunkten: Från imperium till Jordgemenskap, och När företag styr världen. Han är ledamot för styrelsen av "YES! Magazine", liksom i "Business Alliance for Local Living Economies", och medarbetare i "the New Economy Working Group".